

EPILOG

Beshe krasiva prolet. Mozhe bi naj-krasivata v celija mu zhivot.

A dvadeset i tretji maj Emo nikoga njamashe da zabravi. Poslednijat ucheben den v тази gimnazija. Emo beshe shtastliv. Zashto? I toj ne znaeshe syvsem. Prednata vecher beshe abiturientskijat im bal. I kakvo? Nishto! Prijatelite mu se izponapiha i dori trjabvashe da nosjat na gryb, kato se redivaha, Ivancho. Nosiha go celi osemnadeset kilometra! Vse pesh. No naj-nakraja go izkypaha v moreto, za da iztрезnee.

A tozi den Emo radosten otivashe kym uchilishte. Bez chanta i bez uchebnici. Obljakyl samo starata si iztyrkana uchenicheska uniforma, nahlupil smachkanata furazhka na glavata si.

Svezhata proletna utrin mu davashe nova bodrost i toj sjakash leteshe v sinkavata mygla.

Emo ne zabeljazvashe uchudenite pogledi na minavashtite hora. Nikoj ne syshtestvuvashе za nego. Samo negovata radost, che zavyrshvashe, beshe navsjakyde okolo nego.

Kogato vleze v uchilishteto, vse oshte njamashe nikogo ot negovite syuchenici. Vleze v klasnata staja i napisa s tebeshir na chernata dyska s golemi bukvi “KRAJ!”

Posle izleze v koridora i vidja, che celijat klas na Galja beshe tam, a tja dyrzheshe neshto zad gyrba si.

Kogato go vidjaha, momichetata zapochnaha da se smejat i da rykopljaskat, a Galja mu podade goljam buket.

- A tova za kogo e? – uchudi se Emo.

- Za teb! – vse taka shtastlivo usmihnata mu otgovori Galja.

- S kakvo sym zasluzhil тази chest?

- Cvetja ne se podarjavat bez prichina.

- A prichinata kakva e?

- Syrceto ti shte podskazhe.

- Radvam se, che ne si me zabravila, Galja. No tezi cvetja...

- Emo! Shte me obidish.

- Za da ne te obidja, shte gi vzema.

I tezi cvetja, doshli s proletta, ostanaha zavinagi v syznaniето na Emo. Tolkova godini se minaha, no toj nikoga ne mozha da zabravi gimnazijata, buketyt proletni cvetja i milovidnoto lichice na Galja.

Toj ne mozha da zabravi svojata istinska mladost.

Zashtoto v negovoto syznanie iznikvashe i drug spomen, kolkoto i mil, tolkova i gorchiv.

No zatova pyk si i spomnjashе hubavata narodna pogovorka “Vsjako зло za dobro”.

I tova go vryshtashe kym dejstvitelnostta.

Pred nego beshe bydeshteto...

Varna, 12.10.1976 g.